

กระทำความผิดอีก

บุคคลผู้เคยกระทำความผิดและถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกมาแล้ว ในระหว่างที่กำลังรับโทษอยู่กักตุน หรือพ้นโทษแล้วแต่ยังอยู่ในเวลาที่กำหนดไว้ ผู้นั้นได้กระทำความผิดอีก แสดงว่าผู้นั้นไม่เข็ดหลาบ ท่านว่าจะต้องเพิ่มโทษในความผิดครั้งหลังตามที่บัญญัติไว้ในภาค 1 ลักษณะ 1 หมวด 8 มาตรา 92 ถึงมาตรา 94 รวม 3 มาตรา คือ

1. **เพิ่มโทษหนึ่งในสาม** การเพิ่มโทษหนึ่งในสามนี้มีบัญญัติอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ว่า "ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำความผิดใด ๆ อีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่กักตุน ภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษกักตุน หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นหนึ่งในสามของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง"

องค์ประกอบสำหรับการเพิ่มโทษตามมาตรา 92 มีดังนี้

1. ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก
2. กระทำความผิดใด ๆ อีก
 - ก. ในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ หรือ
 - ข. ภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ
3. ศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก

1. **ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก** คำพิพากษาในที่นี้ย่อมหมายความว่าถึงคำชี้ขาดของศาล จะเป็นศาลธรรมดาหรือศาลอื่นใดที่ใช้อำนาจตุลาการ เช่น ศาลทหาร ก็ถือเป็นคำพิพากษาเช่นเดียวกัน แต่ต้องเป็นศาลไทย และคำพิพากษานั้นต้องเป็นคำพิพากษาถึงที่สุด หมายความว่าไม่มีอุทธรณ์หรือฎีกาต่อไปอีก

2. **กระทำความผิดใด ๆ อีก**

ก. ในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ เช่น ทำความผิดอีกครั้งระหว่างพักการลงโทษจำคุกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 246 หรือระหว่างที่ยัง

หลบหนีการลงโทษอยู่ก่อนแล้ววงเลขการลงโทษตามมาตรา 98 หรือกระทำความผิดในระหว่างรับโทษจำคุกอยู่ในเรือนจำ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 308/2506) ถ้ากระทำความผิดเมื่อล่วงเลยการลงโทษไปตามมาตรา 98 แล้ว ก็ถือว่าไม่ได้ว่าเป็นเวลาที่ผู้นั้นจะต้องรับโทษอยู่ และจะถือว่าพ้นก็ไม่ได้ เพราะยังไม่ได้รับโทษครบกำหนดก็ย่อมจะไม่มีการพ้นโทษ

ข. ภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ กรณีพ้นโทษไปแล้วก็นับแต่วันพ้นโทษไปจนถึงวันกระทำความผิดอีกภายในเวลา 5 ปี โดยไม่เกิน 5 ปี จะพ้นโทษเพราะได้รับโทษครบถ้วนหรือโดยการอภัยโทษก็มีผลเพิ่มโทษได้เช่นกัน

อัตราการเพิ่มโทษตามมาตรา 92 ให้เพิ่มโทษจำคุกที่จะลงแก่ผู้ที่กระทำความผิดอีกนั้นหนึ่งในสามของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง หมายความว่า ให้ศาลกำหนดโทษจำคุกตามความผิดที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นก่อน แล้วจึงคำนวณเพิ่มขึ้นจากกำหนดนั้น ไม่ใช้เพิ่มอัตราโทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายสำหรับความผิดนั้น

2. อัตราการเพิ่มโทษในความผิดเฉพาะอย่าง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 93 บัญญัติว่า "ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดที่จำแนกไว้ในอนุมาตราต่อไปนี้ซ้ำในอนุมาตราเดียวกันอีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่กิติ ภายในเวลาสามปีนับแต่วันพ้นโทษกิติ ถ้าความผิดครั้งแรกเป็นความผิดซึ่งศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

(1) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 107 ถึงมาตรา 135

(2) ความผิดต่อเจ้าพนักงาน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 136 ถึงมาตรา 146

(3) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 147 ถึงมาตรา 166

- (4) ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 167 ถึงมาตรา 192 และมาตรา 194
- (5) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 200 ถึงมาตรา 204
- (6) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 209 ถึงมาตรา 216
- (7) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 217 ถึงมาตรา 224 มาตรา 226 ถึงมาตรา 234 และมาตรา 236 ถึงมาตรา 238
- (8) ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 204 ถึงมาตรา 249 ความผิดเกี่ยวกับดวงตราแสตมป์และตัว ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 250 ถึงมาตรา 261 และความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 264 ถึงมาตรา 269
- (9) ความผิดเกี่ยวกับการค้า ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 270 ถึงมาตรา 275
- (10) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 ถึงมาตรา 285
- (11) ความผิดต่อชีวิต ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 288 ถึงมาตรา 290 และ มาตรา 294 ความผิดต่อร่างกาย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 295 ถึงมาตรา 299 ความผิดฐานทำให้แท้งลูก ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 301 ถึงมาตรา 303 และความผิดฐานทอดทิ้ง เด็ก คนป่วยเจ็บ หรือคนชรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 306 ถึงมาตรา 308
- (12) ความผิดต่อเสรีภาพ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 309 และมาตรา 310 และมาตรา 312 ถึงมาตรา 320
- (13) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 365"

สำหรับการเพิ่มโทษตามมาตรา 93 นี้ ต้องปรากฏว่า

1. การกระทำความผิดครั้งแรกต้องคำพิพากษาให้จำคุกแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือนในความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งที่จำแนกไว้ในอนุมาตราต่าง ๆ 13 อนุมาตราด้วยกัน

2. การกระทำความผิดครั้งหลังกระทำความผิดซ้ำในอนุมาตราเดียวกันอีก
ในขณะที่ต้องโทษกัก หรือพ้นโทษไปแล้วเป็นเวลา 3 ปี

3. เพิ่มโทษ โทษตามคำพิพากษาในคดีก่อนต้องเป็นโทษจำคุกไม่น้อยกว่า
6 เดือน คือตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป แต่ไม่มีกำหนดสำหรับโทษจำคุกครั้งหลัง อัตราเพิ่มโทษ
สำหรับความผิดครั้งหลังจะต้องเพิ่มอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่จะลงสำหรับความผิดครั้งหลัง

3. ความผิดที่ไม่ถือเป็นเหตุเพิ่มโทษ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 94

บัญญัติว่า "ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ และความผิดซึ่งผู้กระทำได้
กระทำในขณะที่มียายุยังไม่เกินสิบเจ็ดปีนั้น ไม่ว่าจะได้กระทำในครั้งก่อนหรือครั้งหลัง ไม่
ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษตามความในหมวดนี้" สำหรับโทษที่ลงเพราะความผิด
ฐานประมาทหรือลหุโทษ หรือซึ่งได้กระทำในขณะที่มียายุไม่เกินสิบเจ็ดปี ไม่ว่าจะครั้งก่อนหรือ
ครั้งหลังไม่ถือเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษ นอกจากความผิด 3 ประเภทนี้แล้วจะเป็น
ความผิดตามกฎหมายใด ๆ ก็ตาม ย่อมอยู่ในเกณฑ์ของการที่จะนำไปพิจารณาเพิ่มโทษได้
ทั้งสิ้น